

20.4.58, יום א'

בבוקר בא אזלי רוזן. מנו אליו יוסף ססיר, אונא, חמיס, ריפטין,
שערי, עו"ד קלמנטובסקי בענין הממשל הצבאי. מנוי הועדה עסה רושם טוב,
אבל נטיעה שני חברים - בר יחודה ובורג - מעוררת חשש שהעבודה התעכב.
מה הם רוצים? לבטל הגבלות התנועה. יש עכשיו 3 אזורים אזור בטחון,
אזור כפרים נטושים שתושביהן עברו לנצרה ולמקומות אחרים, ואזור נצרה
שבו כ-20,000 ערבים. ניתנו כבר הקלות, אבל דורשים רשות ללכת לרמלה,
ליטו ועוד.

אמרתי לו שעד אחרי יום העצמאות לא אסמל בדבר.

בקמ"ח בחבל לכיש יש דר אדל. בנו, בן 12, הוא גאון מטמטי ורוצה
לעבור משום כך לירושלים. יצחק אמר לי שמטמלים בדבר.

- בא אזלי שנער. חוזר מתרחיים. שאלתי מדוע אין יחסים דיפלומטיים?

פון אקרט, מזכיר מדינה בלשכה העהונות ויועץ קרוב לאדנאור (אין
הוא "יורט העצר", אלא ארהרד, השני לו - שטרויס סכולבו עולת, מנהלים
מו"ם חסאי עם אג"ט מולין. אם יצליחו יחוסל הקו שאין יחסים דיפלומטיים
עם מדינות המכירות במזרח גרמניה, וירד סחד הערבים, ואז יציעו לנו
יחסים דיפלומטיים.

שנער נמגש עם ברנטנו - גם הוא מחייב יחסים דיפלומטיים.

תגרמנים נחייאשו מאיחוד עם גרמניה המזרחית, ולכן לא איכפת להם
שקושרים קשרים עם גרמניה זו. טרם ורן בא לגרמניה להתווסף על הסכט מסחרי.
כנראה שיחול שינוי ומסנה ביחס למזרח אירופה, ון שרפנברג - עוזר חדש
לברנטנו - הוא ידיר.

בחשכם השילומין יש טעיף הטבטיה לחת לנו שני השעורים האחרונים
בבת אחת ובמזומנים, ואנו עומדים לקבל 50 מיליון דולר.

אין בגרמניה "נטיגה" כלכלים ואין חוכר עבודה. אא אבל מעמידים
פנים כלפי העולם כי מצבם הורע, כי תבעו מהם לחיזתהף במענקים למדינות
נחשלות.

יבוא הנה קילו שמיד - איש מרכזי בס.ד., סגן נשיא הבונדסטג,
איש חשוב יובר מאולנדורף. הס.ד. דורשים דטרנדוס בשאלה ניסויים אטומיים,
אדנאור מתנגד. תבוא הנה גם גברת גרסטנפאיר, אשהו של נשיא הבונדסטג,
מתון, במפליגת אדנאורן הוא אישיות מכרעת בעהיד, ומחיהס אלינו באחיה.

היש נאציס ונאציות בגרמניה? לא, נשארה רק נטיה לאנטישמיות. חזון
כללי הוא: אהדה לישראל, אי-דבון ליהודים. מבדיליט בין ישראלי ובין יהודי.
ניאו-נאציסס בסובן היטלריסטי לא קיים. קבוצות קציניות לא קיכלו אחוז
ספטיק ולא נבחרו.

בין תאורחיס שיבואו יהיה ברואר, ראש ססילם (ועיריט) המבורג, ס.ד.
היה בימי הטלחמה בארה"ב. שנער סבור כי כעבור 2-3 חדשים יחול מפנה ביחס
לבה"ס, ולרגל זה - גם ביחס לישראל.

- בא אצלי נפתלי. יו"ר הכנסה לוחץ עליו לנסוע להולנד ולבגליה ב-4 במאי במסלחה הכנסה (ביקור גומלין). לא נוח לו הדבר, כי הוא ס"מ שר אסססא המניס וקיבל על עצמו לחיות יו"ר ועוד הסתדרוהים בעניני סו"ב. רוזן מחייב נטיעה נפתלי. הנטיעה היא לטבועיים. יוכל להיעדר טבועיים, ואחד יהיה פ"מ שר המניס. שאלתי אם היה שר במסלחה שבאה א הנח. ששרינצק טוען שיש כבר מקדים - נמיר נסע במסלחה הכנסה ליוגוסלביה.

- אח"צ בא אצלי שר הדואר הקנדי כלויה כורג. הביא לי סכתב מדיטנביקר. שוחחנו על קנדה.

- בחסא אח"צ קבלה מניס לאורחי הוץ ככיתי. באו מארה"ב, מקנדה, מאמריקה הלטינית. הצטלמויות בלי סוף. בין האורחים ונדובילט שקוסד לעשות עה טרט - איש מרבותי וידיד יהודי.

- אח"כ ביקר אצלי ראש עיריית קלן, טאצלו עוכד בנו של ארנואר.

- בערב בא אצלי רבי טילוור. מקודם שוחחנו על יחסי ישראל ארה"ב ועמדה ח' - אטילו הוא לא מרוצה מדלס. הסברתי לו המצב הפוליטי. לבסוף עברנו לשיח על הציוניות. הוא קרא מאמרי בשנתון, וטוף סוף הבין עמדתי וראת שמקודם לא ידע אותה. מסכים אהי כ-95%, אמרתי לו שזה מספיק לי בהחלט. אבל התאונן שאין המדינה מעניקה סמכות לציוניות בארה"ב. הוא טבור טבעוד ארבע שנים נעמוד במערכה פוליטית קשה, ואיננו רואה ביהדות אמריקה כוחות שילחמו לנו מחוץ לציונים. אמרתי לו כי איני מאמין שהציוניות באמריקה תרכוש לעצמה עמדה ביהדות בעזרתנו בלבד. הכרחי שיהיה

בהוכח כוח כובש, העובדה היא שכמעט אין ציוני פחות מבן ששים. אין משיכה
לציוני אמריקה בקרב הדור הצעיר, אם כי לפי הסמוקה מחובר הרגש היהודי
בדור הצעיר. סילוור איצור דברים אלה. ואמרהי לו - עלינו לדאוג שכל הכוחות
ביחוד אמריקה יעמדו מאחורינו. יש צורך בעליה חלוצים ואינטלקטואלים לארץ.
סילוור הסכים; אבל זה - אמרהי לו - יוכל ליעשות אך ורק בכוח המדינה.
תנועה שאינה דוגלת בעליה לא הוכל לעורר עליה, סיפרתי לו על חליפת
המכתבים שלי בענין זה עם דר. דייוויס.

בדרך כלל הייתה השיחה ידידותית. סילוור נהנה כשניס אלה.

21.4.58, יום ב'

פעדתי באחרים טוב אצל הנשיא - ערך סעודה לכבוד רייסנט אוריון
ורעימו. בסוף הסעודה שני נאומי ברכה - מצד הנשיא ומצד מי שהיה נשיא.
אוריון שטע ידידות ואתרה.

- דר. זלדין, מומחה אמריקני לרסואה שנים, הכריח אותי לשוב לדר.
שקי לטפל בשנים, והוסכם שבטכוע חבא יעשו הניחה הדרוש.